

Tôi khóc mà thưa

Tôi khóc mà thưa với tất cả anh chị em rằng bia đài Tri ân và Tưởng niệm ở trại tỵ nạn trên đảo Bidong, nơi đã có trên 250.000 thuyền nhân dừng chân tạm dung, với Little Saigon, với bãi biển khu A, khu C thơ mộng, với Đồi tôn giáo vang vọng tiếng kinh cầu nguyện mỗi chiều, với hàng ngàn nấm mộ thuyền nhân ở tiểu bang Terengganu, bia đài Tri ân và Tưởng niệm được dựng lên tại đó hồi tháng 3 năm nay, bây giờ sự tồn tại của nó chỉ còn là những giờ phút hấp hối, tính từng ngày từng giờ trên một hòn đảo cô quạnh chơ vơ giữa biển đông không người ở cách bờ hàng 40 cây số.

Tôi khóc mà thưa với quý anh chị rằng bia đài Tri ân và Tưởng niệm ở trại tỵ nạn Galang nơi dừng chân của trên 120.000 thuyền nhân, với trên 500 nấm mộ thuyền nhân, bia đài ấy đã bị đập bỏ hồi cuối tháng 5 năm nay.

Nội dung hai bia đài Tri ân và Tưởng niệm ấy đều giống nhau, kích thước giống nhau, mô hình giống nhau. Một mặt đá hoa cương màu đen có ghi:

“Tưởng niệm hàng trăm ngàn người Việt đã bỏ mình trên con đường đi tìm Tự do (1975-1996).

Dù họ chết vì đói khát, vì bị hãm hiếp, vì kiệt sức hay vì bất cứ lý do nào khác, chúng ta thả đèn cầu nguyện để họ được yên nghỉ dài lâu.

Sự hy sinh của họ sẽ không bao giờ bị lãng quên.

CỘNG ĐỒNG NGƯỜI VIỆT HẢI NGOẠI, năm 2005”

Mặt đá hoa cương màu trắng có ghi:

“Tri ân những nỗ lực của Cao Ủy Tỵ nạn Liên hiệp quốc, của Hội Hồng thập tự và Hội Hồng nguyệt Mã lai/Nam dương cùng các tổ chức cứu trợ quốc tế khác, Chính phủ và nhân dân Mã lai/Nam dương cũng như các quốc gia tạm dung và các quốc gia định cư.

Chúng tôi cũng tri ân hàng ngàn người đã làm việc tận lực để giúp đỡ cho người tỵ nạn Việt nam.

CỘNG ĐỒNG NGƯỜI VIỆT HẢI NGOẠI, năm 2005.”

Bia đài Tri ân và Tưởng niệm đã được khánh thành long trọng cả hai nơi với sự tham dự của giới chức đại diện Cao Ủy Tỵ nạn LHQ, của Bộ Ngoại Giao, đại diện Thống đốc địa phương (tại Nam dương) và chấm dứt bằng dạ tiệc long trọng (state dinner) có các hàng Bộ trưởng địa phương tham dự, hai quên có trao quà lưu niệm. Phái đoàn đã được đón tiếp bằng vòng hoa, bằng biểu ngữ suốt đường đi, bằng Cảnh sát hộ tống, v.v... Ở Nam dương khi hạ tấm bia xuống, giới chức địa phương đã giải thích cho dân chúng rằng nội dung có vài chỗ không đúng nên lấy về sửa chữa. Tại Bidong hiện nay nhà chức trách viện cớ là bia đài không có giấy phép hợp lệ.

Sau khi sự việc đổ bể ở cả hai nơi nhà chức trách đều nói rõ rằng họ đã nhận lệnh từ Bộ Ngoại giao, Bộ Ngoại giao nhận được công hàm phản đối của chính quyền cộng sản Việt nam cho rằng nội dung bia tưởng niệm có tính chất làm phương hại đến uy tín của chính phủ.

Tưởng cũng nên nhắc lại, trong chuyến Mỹ du Thủ tướng Việt nam đã cúi đầu trước đài tưởng niệm chiến sĩ trận vong của Hoa kỳ, những kẻ thù của CSVN. Ngày 18-8-

1996 Hà nội cho phép toán cự chiến binh Đại đội D tiểu đoàn 1 RAR đến đồn điền cao su Long Tân để làm lễ truy điệu những chiến sĩ của họ đã hy sinh trong trận chiến khốc liệt đã qua và dựng thánh giá để tưởng niệm. Vì lợi ích của tập đoàn thống trị, nhà cầm quyền CSVN đã không ngần ngại cúi đầu, cắt đất dâng lãnh thổ và lãnh hải, bán người làm nô lệ lao động và tình dục lấy tiền mà không một lời can thiệp trước những trái ngang, dù mang tội ngàn năm với lịch sử họ vẫn quyết làm. Còn với đồng bào ruột thịt, dù với những người đã chết, thì muôn đời vẫn là Việt Kiều phản quốc, là vượt biên phản quốc, là khơi dậy hận thù ... để từ đó lấy cớ sử dụng hàng trăm ngàn thủ đoạn khác khi chỉ có một chút đụng chạm nho nhỏ trong khi vẫn luôn miện hô hào tự do, dân chủ, nhân quyền và đổi mới ...

Tôi khóc mà thưa cùng tất cả anh chị em rằng Bidong, Galang và nhiều địa danh danh chính là những địa điểm thánh linh của người Việt hải ngoại, những nơi này không phải đã được thành hình bằng mồ hôi và nước mắt của chính chúng ta. Những nơi này đã thành hình bằng xương, bằng máu, bằng sự đau đớn tột cùng của những nạn nhân hải tặc, bằng uất hận không thể phai tàn của những cái chết tức tưởi, bằng hờn căm bốc tận trời xanh vì những ước mơ không bao giờ thành sự thật. Nhờ những hy sinh vô giá này cả thế giới đã xúc động và đưa tay đón rước thuyền nhân, mặc kệ là ra đi vì tỵ nạn hay vì bất kỳ lý do nào khác. Được định cư, người Việt hải ngoại đã lao động cật lực, làm việc ngày, làm việc đêm, không quản một ca, hai ca, không ngại đêm đông sương tuyết để đều đặn làm quà cho quê hương, vẫn cứu trợ, vẫn giúp đỡ từ thiện, mỗi năm ba bốn tỷ đô la không đòi hỏi một điều kiện, không cần một đơn xin, không hô hào một khẩu hiệu.

Ngày hôm nay thừa hưởng di sản xương máu ấy, một tiếng cảm ơn cũng không được phép nói ra lời, cũng bị CSVN với tay đàn áp? Lễ nào một nơi thờ phượng, một lời tưởng niệm làm bia mộ cho những người đã chết cũng không được dựng lên, CSVN đã với tay đập phá? Hết đồng bào trong nước, nay đến đồng bào ngoài nước. Nỗi đau này trời xanh xin phán xét, lịch sử hãy sớm ghi.

Tôi khóc mà thưa với tất cả anh chị em rằng, việc đập phá bia đài Tri ân và Tưởng niệm chỉ là một mặt trận thăm dò phản ứng và dự luận. Nếu CĐNV Hải ngoại yếu ớt, nếu quốc tế nín thinh, như trận Phước Long tháng 12 - 1974 và Ban Mê Thuột đầu năm 1975, nếu Mã-lai và Nam dương "xin vâng" trước đòi hỏi của nhà cầm quyền Việt nam, thì Ban Mê Thuột thứ hai một ngày nào đó sẽ bùng nổ, chúng ta sẽ mất Vùng 2, mất vùng 1, mất Miền Nam lần thứ nhì tại vùng trời hải ngoại này.

Đập phá bia đài Tri ân và Tưởng niệm làm khơi dậy hận thù đã ngủ yên, làm bùng lên niềm đau dĩ vãng đã phai tàn. Chuyện gì sẽ xảy ra, sẽ đi đến đâu? Bia đời, bia miệng? Thế giới sẽ một lần nữa can thiệp? Lịch sử sẽ ghi thêm một trang. Tốt hay xấu. Tiếng thơm hay tội đồ muôn thuở? Tất cả đều tùy thuộc vào thái độ của nhà cầm quyền CSVN. Giặc cùng chó đui! Tần Thủy Hoàng hay Lê Long Đĩnh, ngàn năm vẫn còn dấu tích trong sách sử.

Người xưa thương dân như thương con! Đau xót mà thấy rằng chế độ hiện hành với tâm tình thủ đoạn nhỏ mọn như vậy, không từ, không á, mà chặn dặt 80 triệu dân, hỡi trời, 80 triệu người ấy ngày mai rồi sẽ đi về đâu?

2 tháng 7 năm 2005.

Trần Đông

Trưởng Ban Ban Tổ chức chuyển đi Về Bến Tự do 2005.

<http://bidonggalang.com> email: info@bidonggalang.com

<http://vnbp.org> email: info@vnbp.org